

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 38. Pacceci Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

Sæcul. XVI. præsentibus Clemente VII. & Francisco I.
A.C. 1560. Massiliæ habita præter quasdam panegy-
 res, & epistolas. Inter suos domesti-
 cos etiam numerabat celebrem Rabe-
 lasium.

§. XXXVIII.

Pacceci Cardinalis extrema.

Ciac. p. 719. **A**lter ex Cardinalibus, qui eodem an-
Aubery vie no fatis cesserunt, erat Petrus Pa-
des Cardin. cecus natione Hispanus, nam Patrem
Ughel in habuit Alphonsum Tellez Giron, qui ex
Ital. Sacra. Martino Vasquesio Acuna ortis There-
 siæ Tellez Giron hujus familiæ hæredi-
 matrimonio junctus erat. Ejus Filius
 Alonfus, seu Alphonfus Tellez Giron
 Mariam Paccecam alteram ejusdem
 generis hæredem sibi copulans ex ea
 filium suscepit Joannem Paccecum Gi-
 ron Ordinis S. Jacobi Equitem, primum
 Villenæ Marchionem, atque Escalonæ
 Ducem, qui copiosa prole fœcundus
 præter Joannem, & Alphonsum Cala-
 travensem Equitem insuper suscepit Pe-
 trum, de quo impræsentiarum differi-
 mus. Hic percurso studiorum stadio
 præprimis Adriano VI. Pontifici a cubi-
 culis erat, postea vero Ecclesiæ Com-
 postellanæ Decanus, ac primo civita-
 tis-Roderici, demum Pampilonensis,
 & Giennensis Episcopus renunciatus
 est: porro hujus Viri meritum Caro-
 lus V.

lus V. tanti habebat, ut eum ad purpu- Sæcul. XVI.
 ram evehi, summis precibus urgeret, A.C. 1560.
 cumque Paulus III. Papa Casparum de
 Avalos, Mendozam, & Cuevam Hispa-
 nos Cardinalium Collegio adscripsisset,
 omisso Paccoco, Carolus tamdiu sese
 horum electioni vehementer opponebat,
 donec pariter ille, pro quo intercesse-
 rat, purpuram obtineret, quapropter
 Pontifex eundem feria quarta die de-
 cima sexta Decembris Anno Salvato-
 ris nostri millesimo quingentesimo qua-
 dragesimo quinto Cardinalitia dignitate
 honorare adigebatur: Postmodum Pe-
 trus ad Tridentinam Synodum ablega-
 tus tertiæ, quartæ, quintæ, sextæ, &
 septimæ Sessioni intererat, quin sese
 tanquam Cardinalem gereret, quod
 necdum, licet a Papa galorum jam ac-
 cepisset, de Cæsaris consensu cer-
 tior factus esset, a quo tamen Neapo-
 litani Regni administrationi, absente
 Petro Toletano, præfectus populum,
 ac præcipue Nobiles, qui Inquisitionis
 tribunal erigi timebant, a suo metu li-
 berabat, simulque mira dexteritate diffi-
 dia Paulum IV. inter, & Philippum II.
 Hispaniæ Regem ferventia compone-
 bat, cum tanta nominis sui fama, ut
 de eo ad D. Petri Cathedram post hujus
 Papæ obitum evehendo ageretur. Inter-
 fuit quoque sacris comitiis, in quibus
 Julius

Sæcul. XVI.
A.C. 1560.

Julius III. & Pius IV. eligebantur: tandem vero hoc anno millesimo quingentesimo sexagesimo die quarta Februarii sexagenarius obiit, cujus corpus ad Ecclesiam S. Mariæ de Ara Cæli depositum tandem ad oppidum de la Peubla montis Albani in Hispania translatum apud Religiosas Ordinis S. Claræ virgines, pro quibus Joannes Paccetus ejus frater Monasterium condiderat, terræ mandatum fuit.

§. XXXIX.

Diomedis Caraffæ Cardinalis fata.

*Aubery &
Ciacon. l. c.
p. 848.
Castald. in
Paul. IV.*

Tertius erat Diomedes Caraffa patria Neapolitanus, ac Joannis Francisci Arianensis Ducis filius, & sanguine junctus Paulo IV. Pontifici, a quo Arianensis Episcopus creatus Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto Mense Decembri Cardinalis tit. S. S. Sylvestri, & Martini in Montibus renuntiatus est. Tanta is inclarescebat animi moderatione, ut nullis omnino turbidis negotiis sese ingerere vellet, unde ab omnibus in tanto honore, ac veneratione erat, ut Romani, cum post Pauli IV. obitum Caraffensium bona diriperent, imo nequidem illorum sepulcris parcerent, monumentum tamen, quod Diomedes ipsemet sibi in Ecclesia S. Martini